

عنوان مقاله:

شرط پذیرش مسئولیت یا جبران خسارت (INDEMNITY)، با تاکید بر قراردادهای بالادستی صنعت نفت و گاز

محل انتشار:

دوفصلنامه حقوق فناوری های نوین، دوره 1، شماره 2 (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 25

نویسندگان:

سید نصرالله ابراهیمی - دانشیار گروه حقوق خصوصی، دانشکده حقوق و علوم سیاسی دانشگاه تهران

سمیرا غلامدخت - دانش آموزخته دکتری حقوق نفت و گاز، دانشگاه تهران

خلاصه مقاله:

دشواری استحصال نفت از اعماق زمین و بستر دریاها صنعت نفت را به یکی از پرخطرترین و پرهزینهترین صنایع جهان تبدیل کرده، به نحوی که طرفین قراردادهای بالادستی همواره به سوی استفاده از راهکارهای گوناگونی برای تخصیص ریسک، همچون شرط پذیرش مسئولیت یا جبران خسارت، سوق داده می شوند. در شرط مذکور، مسئولیت یا جبران خسارات بر عهده طرفی قرار میگیرد که به نحو مطلوبتری بتواند آن را مدیریت کند. تکرار مداوم این شرط در انواع قراردادهای بالادستی نفت و گاز کشورها، به ویژه قراردادهای جدید بالادستی نفتی ایران موسوم به قراردادهای IPC را می توان حاکی از شکل گیری عادت «مرحله ای قبل از تشکیل قاعده عرفی» در زمینه تخصیص ریسک در صنعت نفت و گاز دانست که بی تردید گامی در راستای شکل گیری حقوق عرفی نفت در آینده خواهد بود. اما با تعمق بیشتر در نحوه نگارش این شرط در قراردادهای بالادستی و نیز نوشته های اندیشمندان حقوقی می توان دریافت که درباره مفهوم دقیق این اصطلاح وفاق کلی وجود ندارد و بعضا محدوده آن با سایر اصطلاحات درهم آمیخته است. بنابراین، در این مقاله به بررسی مفهوم، ماهیت، آثار و نکات مهم در تدوین این شرط پرداخته شده است.

کلمات کلیدی:

تخصیص ریسک، شرط پذیرش مسئولیت یا خسارت، برائت از مسئولیت، قراردادهای بالادستی نفت و گاز، جبران خسارت

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1479992>

